

ordnedes 2 Gange aarlig, det tillodes Enhver uden Lov og Dom at optage strax et ulovligt anbragt Bundgarn, og saa fremdeles, hvorom Forordn. 22de Juni 1761 s. 5 og 7, Pl. 28de April 1781 m. fl. — Erfaringen viser tilfulde, at vi her have et Forhold for os, en Virksomhed eller en Næringsdrift, hvori det er almindeligt fremtrædende, at Enhver seer paa sin egen Fordeel, og at den menige Almue som den Næringsdrivende sjelden er i Besiddelse af den Selvbeherkelse, som er fornøden for at respectere Ret, naar den kommer i Collision med Interessens. Overtrædelser ville aldrig mangle; de kunne stundom skjules — hvo vil nægte det — men allerede Bevidstheden om, at de kunne og sandsynlig ville blive opdagede, og at der er en Autoritet, hvis Opgave det ene er at vaage derover, er virksom; det Mødsatte, at de lades uændsede, fører til Vilkaarlighed og Udelæggelse.

Naar nu allerede Landslovens Bestemmelser maatte erkjendes at være af stor Betydning, men tillige, at deres Haandhævelse fremfor andre Lovbuds krævede forøgede Foranstaltninger, og det sees, hvormegen Umage man forgjæves, har gjort sig for ad forskjellige Veie at søge dem opretholde, og man endelig i 1857 har truffet det Rette, en uafhængig Control, saa forekommer det mig at ville være at bryde med Erfaringen, dersom man nu vilde ophæve den; og er den vigtig allerede af de anførte Grunde, saa mener jeg, at den ikke mindre er det, eller snarere mundværlig, for at tilsee rigtig Dmgang med de matriculerede Stæder, hvoraf svares Afgift til Statskassen. Er Sagen paa Grund af Fjordens Udstrækning, som under Forhandlingerne i Folkethinget udtalt, vidtløftig, kan den optage en eller flere Mænds hele Tid, og det har jo viist sig, at det ikke er fyldestgørende at overlade den til Retsbetjentene, som have mange andre Functioner at varetage, og derhos oftest savne den uomgængelig fornødne Sagkundskab; de maae derimod træde støttende til. Men end Mindre kan jeg tænke opnaaet ad Frivillighedens Veie under de communale Autoriteters Hjælp, og henviser jeg til det ovenfor i den Anledning Yttrede. Det ligger, som viist, i Forholdets Besskaffenhed, at Overtrædelser ikke ville udeblive; Fristelserne til at tilfidesætte eller omgaae Loven ere for mange, og indtræder en Slappelse i Tilsynet, ville de tiltage og Tifferne tage Løien. Ophører nu det virksomste Middel til Bestemmelsernes Opretholdelse, uden at noget Eigesag godt træder i Stedet, saa er det en Selvfølge, at den er udsat for væsentlig Fare; thi den vil uden kraftig og paalidelig og stadig Støtte snart komme i Forglemmelse. En Control, som den oprettede, bør bestaae, snarere med en Udvidelse end Indskrænkning af Kræfterne, og vil Staten, uagtet den oppebærer en Afgift af Tifferterne, ikke betale den, saa turde det være rigtigt at søe Foranstaltninger til, at Tifferne udrede Udgifterne. Dgsaa maa Controlen kunne opfylde sin Bestemmelse, naar den finder fornøden Støtte hos Politivæghederne og Sogneraadene, hvis Opgave det, efter Lov af 6te Juli 1867 s. 30, er at staae bi."

21) III. C. 4 b. Fleertallet (Udvalget med Undtagelse af Madsen) henstiller til Overvejelser, om ikke de Belønninger, der tilstaaes for Redning af Menneskeliv ved Strandinger, kunne afholdes af denne Conto, medens de nu, saavidt vides, afholdes af det under Justitsministeriet til „Andre Udgifter ved Medicinalvæsenet" opførte Beløb.

22) III. D. Over denne Conto er der i afvigte Finantsaar ifølge modtagen Oplysning disponeret saaledes:

Til tekniske Skoler.	
Det tekniske Institut	2,000 Rb.
Gillerød Aftenstole	50 —
Transport	2,050 Rb.